Μία ἐπίσκεψις σ' ἕνα σανατόριο

Στὴν περιφέρεια τοῦ Σεραγέβου, τῆς πόλεως ποὺ ἔγινε διάσημη μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ ἀρχιδουκὸς Φερδινάνδου, παρετηρήθη ὅτι οἱ ἀρκοῦδες, ποὺ ἦσαν πολυάριθμες στὰ δουνά, ὅλο καὶ λιγόστευαν μὲ τὸν καιρό. Γιὰ νὰ μὴ χαθῇ τὸ γένος των, ἐξεδόθη μιὰ διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο τὸ κυνήγι αὐτῶν τῶν ζώων. Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα ὅταν τελευταῖα οἱ φύλακες κι' οἱ νοσοκόμοι ἑνὸς Γιουγκοσλαβικοῦ σανατορίου εὑρισκόμενοι στὴν ταράτσα ὅπου πολλοὶ νοσηλευόμενοι ἔπερναν τὸ γεῦμα τους, εἶδαν νὰ ἐγαίνῃ ἀπὸ τὸ γειτονικὸ δάσος διευθυνομένη πρὸς τὸ μέρος των μιὰ πελωρία ἀρκοῦδα μὲ τέσσερα εὐκίνητα ἀρκουδόπουλα πίσω της. Κ' ἐπειδὴ φυσικὰ δὲ μποροῦσαν νὰ τὴ σκοτώσουν, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπαγορευτικὴ διαταγή, μία διέξοδος μονὴ τοὺς ἔμεινε, νὰ φύγουν.

Τῶβαλαν λοιπὸν στὰ πόδια οἱ γεροὶ κι' οἱ ἄρρωστοι ζήτησαν καταφύγιο στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σανατορίου, ὅπου κλείστηκαν στὰ δωμάτιά τους περιμένοντας βοήθεια.

Ἐντωμεταξὺ ἡ ἀρκοῦδα μὲ τὰ μικρά της εἶχαν ἀνεβῇ στὴν ταράτσα, καὶ ἄφου ἔφαγαν τὰ περισσεύματα τοῦ φαγητοῦ, προχώρησαν στὸ προθάλαμο κι' ἀπὸ κεῖ μπῆκε στὸν κῆπο, πάντα ἀτάραχα σὰν νὰταν στὸ σπίτι τους. Οἱ φυλακες ποὺ ἔφυγαν εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ οἱ χωροφύλακες περιωρίσθηκαν νὰ διώξουν ἀπὸ τὸν κῆπο τοὺς ἀνεπιθυμητοὺς ἐπισκέπτας καὶ νὰ τοὺς κυνηγήσουν πρὸς τὰ ρουνά, χωρὶς νὰ τοὺς σκοτώσουν, γιατὶ δὲν εἶχαν...το δικαίωμα ἀπὸ το νόμο!...

***

Πέθανε, ἐνῶ ξυριζοταν

Σ' ἕνα προάστειο ἰταλικὸ ὀνομαζόμενο Σαμπορσὲ κάποιος Γκιουζέππε Ντερίν, ἡλικίας ἑξήντα χρονῶν, ἐπῆγε στο κουρεῖο για νὰ ξυριστῇ. Κάθησε λοιπὸν πάνω στὴν πολυθρόνα κι' ἔμεινε ἀκίνητος, χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτε, ὥσπου τελείωσε το ξύρισμα. Ὁ κουρεὺς τότε βλέποντας ὅτι ὁ πελάτης του ὁ ὁποῖος ὡς τοσο δὲν εἶχε δείξει σημεία ἀδιαθεσίας, δὲ σηκωνόταν ἀπ' τὴ θεση του, αν καὶ εἶχε περάσει ἀρκετὴ ὥρα, τον ἔσπρωξε ἐλάφρα στὸν ὦμο λεγοντάς του ὅτι τελείωσε το ξύρισμα.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔλαβε καμμία ἀπάντησι ἀπ' τὸ γέρο ὁ ὁποῖος φαινοταν λιπόψυχος, ἐστειλε νὰ φερουν ἕνα γιατρό. Ὁ γιατρος ἐτρεξε ἀμεσως στο κουρεῖο καὶ διεπίστωσε το θάνατο τοῦ γέρου, ὁ ὁποῖος εἶχε συμβῇ λίγα λεπτὰ πριν ἀρχίσῃ το ξύρισμα ἀπὸ συγκοπή! Μ' ἄλλους λόγους δηλαδὴ ὁ κουρεὺς τον ξυρίζε πεθαμμένο!...

***

Χρυσοτόκοι ὄρνιθες

Μιὰ γαλλικὴ ἐφημερίδα δημοσιεύει τὴν παρακάτω εἴδησι, ἀπὸ τὴν ὁποία βλέπουμε ποσο γενναιοσωρι εἶνε ἡ τυχὴ στους ἐκλεκτους της.

Τὸν περασμένο μῆνα κάποιος γαιοκτήμων ἀπὸ τὴ Νορμανδία ποὺ διατηροῦσε ἕνα θαυμάσιο ὀρνιθοτροφεῖο, εἶδε μ' ἔκπληξη ὅτι οἱ κοτες του σκαβοντας με τα πόδια και με τη μυτη τους κατι ἀκαθαρσιες ἀνακάλυψαν μια μαρα ἕναν ἀληθινο θησαυρο. Ὁ τυχερος γαιοκτήμων βρῆκε ἐκεῖ χρυσους νορμανδικους σταυρους, πολυτιμες καρφιτσες, ἕνα ρολοϊ χρονολογουμενο ἀπο δυο αἰῶνες, διαφορα ἄλλα κοσμήματα και κομματια ἀπο καθαρο χρυσάφι κι' ἀσημι μεγαλης ἀξίας

Κανένας δεν ξερει ἀπό που προέρχονται αὐτα τα πολυτιμα εὑρήματα. Ἐν πάσῃ περιπτωσει ὁ Νορμανσος γαιοκτήμων μπορει να λεγῃ οτι οι κοτες του ἀξιζουν περισσοτερο ἀπο τη «χρυσοτοκο ὀρνιθα» του αἰσωπείου μυθου, τὴν κοττα σηλαδὴ ποὺ γενναγε χρυσὰ αὐγα!...

σιαρισεφ εἶπε τὴν ἴδια ἐκεῖνη βραδυὰ σε μιὰ φιλη της :

—«Σήμερα εἶσα για πρώτη φορὰ ἀπὸ κοντα καὶ μιλησα μὲ τον Μωπασσαν. Μοῦ ἄρεσε. Τὰ ματια του μονο μοῦ φανηκαν ἀνηυχαστικά, ὥμορφα μάτια, βαθεια, μα που ὡρισμενες στιγμες στιλωνονται παραξενα».

Τὸ «παράξενο στήλωμα» αὐτὸ τῶν ματιῶν τοῦ Μωπασσὰν ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς φανερώτερες ἐνδείξεις τῆς ἀρρώστειας, ἡ ὁποία εἶχε προσβάλλει τὸν ὀργανισμὸ του, χωρὶς νάχῃ ὅμως ἀκομη ἐκδηλωθεῖ σὲ παραφροσύνη!

Σε λίγο ὅμως καιρὸ ἐξεδηλώθη καὶ ἡ παραφροσύνη, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὸ πειο τραγικὸ τελος στὸ ἔργο πρώτα καὶ κατοπιν στη ζωη τοῦ μεγαλειτερου γάλλου διηγηματογράφου!...

ΑΠΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

ΞΕΡΕΤΕ...

Ποιὰ εἶναι ἡ διαρκεια τῆς μεγαλύτερης ἡμέρας τοῦ χρόνου στὰ διάφορα μέρη;

Ἕνα γαλλικὸ περιοδικὸ δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαι στατιστικὴ σχετικὰ μὲ τὴ διάρκεια τῆς μεγαλύτερης ἡμέρας τοῦ χρόνου σὲ μερικὲς πόλεις.

Ἔτσι μαθαίνουμε πως ἡ μεγαλύτερη ἡμέρα στὴ Στοκχόλμη διαρκεῖ δεκατρεῖς ὧρες καὶ μισή, στὸ Πίτσμπουγκ τρισήμισυ μῆνες, στὸ Λονδῖνο καὶ στὴ Βρέμη δεκάξη ὧρες καὶ μισή, στὸ Ἀμβοῦργο καὶ στὸ Μάντσιγκ δεκαεφτὰ ὧρες! Στὴν Πετρούπολη καὶ το Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας ἡ μεγαλύτερη ἡμέρα διαρκεῖ δεκαεφτὰ ὧρες κι' ἡ μικρότερη πέντε, στὴ Νέα Ὑόρκη ἡ μεγαλύτερη ἡμέρα διαρκεῖ δεκαπέντε ὧρες, στὸ Μοντρεὰλ δεκάξη ὧρες. Στὸ Βαρντὰκ τῆς Νορβηγίας τέλος ἡ ἡμέρα ἀρχίζει στις 21 Μαΐου καὶ τελειώνει στις 22 Ἰουλίου χωρὶς διακοπή. Στὸ Τόρνεα τῆς Φιλανδίας πάλιν τὴν 21 Ἰουνίου ἡ ἡμέρα διαρκεῖ σχεδὸν εἰκοσιδύο ὧρες καὶ ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι παραπάνω ἀπὸ τρεῖς ὧρες!...

***

Ποιὰ ἐποχὴ θερίζουν στις διάφορες χώρες τοῦ κόσμου;

Ἀπὸ τὸ ἴδιο περιοδικὸ πληροφορούμεθα ὅτι τὸν Ἰανουάριο θερίζουν στὴν Αὐστραλία, στὴ Χιλή, στὴ Νέα Ζηλανδία καὶ στὴν Ἀργεντινή. Τὸν Φεβρουάριο στὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τὸν Μάρτιο στὴν Ἄνω Αἴγυπτο. Τὸν Ἀπρίλιο στὴ Συρία, στὴν Περσία, στὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ στὴν Κοῦβα. Τὸν Μαΐο στὸ Ἀλγέριο, στὴν Ἀσία, στὴν Κίνα, στὴν Ἰαπωνία, στὴ Φλωρίδα, στὴν Τυνησία καὶ στὸ Μαρόκο. Τὸν Ἰούνιο στὴν Ἰταλία, στὴν Ἑλλάδα, στὴν Πορτογαλλία, στὴν Ἰαπωνία καὶ στὴ Νότιον Ἀμερικήν. Τὸν Ἰούλιο στὴν Αὐστρία, στὴ Μέση Ρωσσία καὶ στὴ Βόρειον Ἀμερική. Τὸν Αὔγουστο στὴ Γαλλία, στὴ Βόρειον Εὐρώπη καὶ τὸν Καναδᾶ. Τὸν Σεπτέμβριο στὴν Κολομβία. Τὸν Ὀκτώβριο στὴ Σουηδία, στὴ Νορβηγία κὶ στὴ Βόρειο Ρωσσία. Τὸν Νοέμβριο στὸ Περοῦ καὶ στὴ Νότιο Ἀφρικὴ καὶ τὸ Δεκέμβριο στὴ Βιρμανία.

***

Ποια εἶναι ἡ προέλευση τοῦ ντόμινου;

Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολυάριθμα μικρὰ μοναστήρια ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὴν περιφήμη Μονὴ τοῦ ὄρους Σασσέρ, τὴν ὁποιαν ἵδρυσε ὁ ἅγιος Βενέδικτος κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα, δυὸ καλόγεροι, ἐπειδὴ εἶχαν παραβῇ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τους ἱεροὺς κανόνες, κλείσθηκαν γιὰ ὁρισμένο χρονικὸ διάστημα μέσα σ' ἕνα κελλί. Γιὰ νὰ περάσουν τὸν καιρὸ τῆς τιμωρίας των κάπως εὐχαριστα, ἀσχολήθηκαν το ἑξῆς: Πῆραν μικρὰ ἀσπρα λιθάρια κι' ἄφοῦ τὰ πελέκησαν καὶ τὰ ἐφτιασαν τετραγωνα, χάραξαν κάπου στο καθένα ὡρισμένες μαῦρες κοκίδες. — Τὰ μοιράσθηκαν ἔπειτα κι' ἄρχισαν νὰ παιζουν. Ὅσο πολὺ δὲ διεσκέδασαν μ' αὐτὸ το παιχνίδι, ὥστε ὅταν τελείωσε ἡ φυλάκισή τους καὶ βρῆκαν ἀπὸ τὸ κελλί, ἐφανέρωσαν καὶ σὲ ὅλοι τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς τοῦ μοναστηριοῦ το μυστικὸ τῆς ἐφευρέσεώς των καὶ ὅλοι τὸν ἐπεδόθησαν μὲ πάθος στὸ πρωτότυπο αὐτὸ παιχνίδι.

Ὅλοιος ἀπὸ τοὺς παίχτες κατώρθωνε τότε νὰ βάζῃ ὅλα του τὰ κόκκαλα καὶ νὰ κερδίζῃ σὲ παιχνίδι, ἐφανέρωνε τὴν ἱκανοποίησή του, ὅπως συνηθίζουν οἱ καλόγεροι ὕστερα ἀπὸ κάθε τους ἐργασία, φωνάζοντας: Benedicamus Domino (Ἂς εὐλογήσουμε τὸν Κύριον).

Ἡ λέξη ντόμινο, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνετο στὸ τέλος κάθε παρτίδας, κατήντησε σὲ λίγον καιρὸ νὰ σημαίνῃ το νέο παιχνίδι στο ὁποιο δὲν εἶχαν δώσει ὡς τότε κανένα ὄνομα.

***

Εἶναι νέα ἡ παλαιὰ ἡ μόδα τῶν κοντῶν μαλλιῶν;

Μεγάλες συζητήσεις γίνονται αὐτὴν τὴν ἐποχὴ στὴν Εὐρώπη σχετικῶς μὲ τα κοντα μαλλια. Οἱ περισσότεροι ὑποστηριζουν οτι ἡ μοδα των κοντῶν μαλλιῶν εἶναι τόσο νεα ὅσο κι' ἡ μοδα τῆς κοτσης φούστας, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι λένε ὅτι τοῦδεν καινον ὑπο τον ἥλιον. Οἱ τελευταῖοι ἀναφέρουν ὅτι ἡ γυναῖκες τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς κοψαν τα μαλλια τους εἰς ἐνδειξιν πενθους, ἢ τα προσέφεραν ως θυσιαι εἰς τους Θεους, ὅπως ἡ Αἰγύπτιες καὶ ἡ Φοινικες.

Ὅταν ὅμως καμμία τους ἤθελε νὰ διατηρήσῃ τὴν κόμη της, ἦταν ἀναγκασμένη νὰ προσφερῃ ὡς ἀποζημίωσιν στὸν ἱερεα μεγάλο χρηματικο ποσόν.

Ἀργοτερα ἡ Ρωμαῖες κοψαν τα μαλλια τους, κοτσιδες, πράγμα ποὺ ἐξηρέθιζε τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι δὲ μποροῦσαν νὰ χωνεψουν αὐτὴ τὴ βαρβαρη μοδα καὶ γι' αὐτο παρεξηγεροντο οἱ βαρβαροχῆρες. Ἡ πρωτη γυναῖκα ποὺ θυσίασε τα μαλλια της στο βωμο τῆς μόδας, ὅπως μαθαίνομε ἀπὸ τὶς ἱστορίες, καὶ τὶς γενεαλογίες καὶ τ' ἀγαλματα της, ποὺ διεσωθήσαν ὡς σήμερα, ἦταν ἡ Ζαν τὴ Ἄρκ, ἡ ὁποία ἔτσι ἀκόμα τὰ ὀνόματα βασιλικοῦ τῆς μόδας αὐτῆς.

Ὅλιγο ἀργοτερα ἡ μόδα ἐγκατέλειψε κι' ἡ γυναῖκες ἄρχισαν νὰ ξεριζοῦν τον τραχηλό τους, ἀλλὰ ἐλίγη ποὺ κατάντησε ἡ μόδα τῶν κοντῶν μαλλιῶν ἀληθινὰ κομψὴ εἶναι ἡ περιφημη Νινὸν τὲ Λανκλο. Ἡ ἀνυπόμονη αὐτὴ κοκέτα ἐπιδιώκε τὴν ὡραία της κόμη εἰς ἐνδειξιν μετανοίας καὶ ὑποταγῆς, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα της θυσίας, τῆς αὐτῆς, δὲν ἦσαν ὅπως τὰ περίμενε. Τὸ ἀκρωγαρουν κοψιμο τῶν μαλλιῶν της ἐθεωρήθη ἀπλουστατα ὡς ὑπερβολικὴ κοκετιαρία ἐκ μέρους της!...

—Ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ ἔχουν μεν περιουσία χωρὶς νὰναι κ' εὐτυχισμενοι, ὅπως ὑπαρχουν κι' ἄλλοι ποὺ χουν γυναῖκα χωρὶς νὰ νοιώθουν τὴν ἀγάπη της.

—Ὁ ἔρως δὲν εἶνε ο σκοπός, ἀλλὰ τὸ μέσον τῆς οἰκογενείας. Τὰ ὑπερβολικὰ πάθη εἶνε ἄγονα.